

Tutkimusta vai hutkimusta?

Minusta on mielenkiintoista seurata ihmisten reaktioita Facebookissa. Eräessä keskustelussa uutisoitiin hautausmaalta kadonneista kukista. Tampereen Harjun seurakunnan ylläpitämältä haudalta oli kadonnut siunaamisen jälkeen kukat. Välitöntä paheksuntaa:

”Miten kukaan voi olla noin tunteeton?”

”Kuinka kamalaa!”

Onneksi muutamia hieman avarampiakin kommentteja oli siunaantunut sekaan:

”Monet eläimet pitävät kukista varsinkin talvella.”

”Olen nähnyt kauriiden pomppivan hautakivien välissä talvisin.”

Kehräämön uutiset eivät olleet varmaankaan yllättäviä, mutta kovin surullisia ja pysäyttäviä varmasti monelle. Kaupunginjohtaja Kalle Larsson otti esimerkillistä viestintävastuuta ja tilanteen hallintaa rauhallisella viestinnällä. Varmasti monenlaisilta huhuilta ja sotkuilta vältyttiin näin. Olen ylpeä yhteishengestä, joka tuon uutisen myötä on vironnut.

Raamattu on pullollaan sotia, raakuuksia ja kaikenlaista kuraa, josta me ihmiset olemme vastuussa. Ei ole ihminen kamalasti viisastunut 2000 vuoden takaisesta. Raamatun ydin ei olekaan ihmisten raakuus, vaan Jeesus. Jeesus sai niskaansa varmasti kaikki mahdolliset syytökset ja arvuuttelut, eikä häntä varmasti uskallettu katsoa silmiin, vaan mieluummin huudeltiin takavasemmalta. Vain sinä itse voit selvittää asian mikä Jeesus oli miehiään, jos se kiinnostaa. Miten Jeesusta voisi katsoa silmiin? Katso toista ihmistä silmiin, sillä sieltä lopulta löytyy Jeesus.

Veikko Ahonen, Orimattilan seurakunnan pappi